

РЕШЕНИЕ

№ 3658

гр. София, 28.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 01.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Николай Русинов, като разгледа дело номер **3161** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 20.02.2012г. постановено по НАХД № 16258/2011г., Софийски районен съд, 114 състав е потвърдил Наказателно постановление № 0127/11.07.2011г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание чл. 335, ал.1 във връзка с чл. 336 от ЗЕС за нарушение на чл. 23, ал.1 от Функционалните спецификации за осъществяване преносимост на национално национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга във връзка с чл. 9, раздел 4 от допълнително споразумение № 3 към процедурата за преносимост мобилни номера.

Касаторът твърди, че санкцията по чл. 335 от ЗЕС е неприложима за нарушения на процедурата по чл. 24 от ФС, тъй като споразуменията между доставчиците, включително и допълнително споразумение № 3, което регламентира действията на приемащите доставчици при подаване заявление за преносимост на национално значим номер не представляват акт по прилагане на закона. В тази връзка посочва, че правилата за осъществяване на преносимост се изготвят и подписват от доставчиците. Вторият касационен довод се отнася до неправилно приложение на чл. 27 от ЗАНН при потвърждаване на санкцията, наложената в максималния предвиден от закона размер. Иска отмяна на решението с произтичащите от това последици.

Ответникът – Комисията за регулиране на съобщенията не се представлява в касационното производство и не изразява становище по наведените касационни доводи.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

За да потвърди, обжалваното наказателно постановление СРС е приел от фактическа страна, че БТК ЕАД в качеството си на приемащ доставчик, на 19.10.2010г. е приел от ЕТ Д. К. заявление за преносимост на използвания от него мобилен телефонен номер 0888 263001 и е отправил запитване в електронен формат до даряващия доставчик за извършване на проверка за условията за преносимост и насрочване на дата за пренасяне на номера на 18.11.2010г., а не в срока предвиден от чл. 9, ал.4 от Допълнително споразумение № 3 към процедурата по преносимост – най – късно на следващия ден след подаване на заявлението.

Така установената фактическа обстановка се подкрепя от наличните по делото доказателства. СРС е потвърдил наложената имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание чл. 335 от ЗЕС във връзка с чл. 336 от същия закон, като е приел, че нарушението на правилата регламентирани в процедурата по чл. 24 от ФС попадат в приложното поле на санкционната норма.

Наред с това съдът е отхвърлил като неоснователни, възраженията на жалбоподателя за несъответствие на наложената имуществена санкция с тежестта на конкретното нарушение. В тази връзка е изложил мотиви, че в резултат на поведението на [фирма] в качеството на приемащ доставчик процедурата по преносимост на процесния мобилен телефонен номер е стартирала със закъснение от един месец.

Така постановеното решение е правилно. Не се констатираха посочените в жалбата касационни основания за неговата отмяна.

Правните изводи на СРС в решаващият му състав, че нарушението на правилата за преносимост, уредени в процедурата по чл. 24 от ФС, приета със споразумение между доставчиците, е нарушение на акт по прилагането на ЗЕС и подлежи на санкция по чл. 335 от същия закон, са изградени при правилно тълкуване на материалния закон. В тази връзка съдът правилно е съобразил характера на акта, с който е приета процедурата по чл. 24 от приложимите ФС, както и преpraщащата норма на чл. 134, ал.3 от ЗЕС.

Решението е постановено при правилно приложение и на чл. 27 от ЗАНН. Не са налице основания за намаляване на административното наказание по размер.

За описаното по-горе административно нарушение на [фирма] е наложена имуществена санкция в максимално предвидения от чл. 335 ЗЕС размер – 5000 лева. Административнонаказващият орган е мотивирал наказателното постановление, като е посочил наличието на обстоятелства, които е преценил като отегчаващи – наличието на влезли в сила наказателни постановления за нарушения свързани с преносимост на номера, отчел е имущественото състояние на доставчика и целите на генералната превенция на наказанието. Така изложените от ответника по касация мотиви позволяват извършването на съдебен контрол за спазване критериите по чл. 27 от

ЗАНН при определяне на конкретното наказание. В тази връзка следва да се посочи, че по делото не са представени изброените наказателни постановления, за да се приеме, че се касае до множество идентични административни нарушения на правилата за преносимост на мобилни телефонни номера. Следва да се има предвид, че в случая [фирма] е санкционирано за нарушение на изискванията за преносимост, извършено в качеството му на приемащ доставчик, а не са даряващ доставчик. В това отношение са основателни доводите в касационната жалба, че изложените в наказателното постановление мотиви за определяне на имуществената санкция са неотнормирани към процесния случай.

Въпреки това наложената максимална санкция съответства на тежестта на конкретното нарушение, предвид продължителния период от време, в който не е осигурена преносимост на номера – около един месец. Този извод на СРС кореспондира с установените по делото факти и съответства на чл. 27 от ЗАНН, както и на целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН.

Предвид всичко изложено не са налице касационни основания по чл. 348 от НПК и решението следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, С. – град, V касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.02.2012г. Софийски районен съд, 114 състав постановено по НАХД № 16258/2011г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: